

Hej, Camilla. Hej, Kristine.
Så fik du sagt det rigtigt. Det er simpelthen utroligt.
Ja, dit navn er meget svært. Ja.
Som så vanligt fik vi lige sagt hej til hinanden.
Tige gange. Vi burde bare kunne finde ud af det.
Vi burde bare kunne finde ud af det. Det er ikke nemt.
Vi ønsket os bedre at være i FORU. Ja.
Ja, og hvis man er til solskind, blå himmel, høj sol, så fik vi hvad vi bad om.
Ja, det må man sige. Ej, hvor er det lækkert.
Ej, det er virkelig, virkelig, virkelig godt. Man bliver glad.
Hvad har du brugt det til? Jeg har bare været på legeplads.
Ja, været på legeplads og nytte.
Ja, det er bare dejligt, ikke? Der sker jo bare noget med sendet på en eller anden måde, når solen begynder at skinne, når man kan høre fulene og se blomsterne.
Det gør sådan rigtig op for en, hvor meget man har savnet det.
Men det er jo det, der er fantastiske årstider. Man skal også have mørkket med, for at virkelig at kunne værsætte lyset og apropos lyset.
Så vil jeg nu trække dig ind i mørket, væk fra solskind og glæde og hygge.
I dag har vi kun en enkelt samed. Det er mig, der har det.
Jeg har taget en anbefaling med. Du har en anbefaling med i næste uge.
Har du en samed og så har jeg en anbefaling med.
Men i denne her uge skal vi virkelig ind i mørket, vil jeg sige.
Sådan rigtigt.
Sådan rigtigt.
Snakker vi advarset eller?
Jeg skal fortælle dig lidt om virkelighedens leatherface.
Altså nu er jeg virkelig mig selv, men skal jeg så vide, at der er en fiktiv leatherface?
Det skal du vide, men altså det skal jeg nok vente tilbage til.
Så taler vi om, om ikke godt du kender ham.
Vi skal til den lille by Plainfield i Staten Wisconsin, tilbage i 1957.
58 år i Bernice Warden, havde drevet et lille byggemarked i byen i mange år.
Hens mand var død i 1931, så de sidste 26 år havde hun kørt forretningen videre alene.
Bernice' søn Frank Warden var visagerif i Plainfield, og han kiggede tit forbi butikken for at se til sin mor.
Det gjorde han også den 16. november 1957.
Men højst ussevanligt var byggemarkedet lukket, og låst selvom klokken ikke var adene nu.
Hun burde være derinde, og forretningen burde være åben.
Der var heller ingen respons, der han bankede på.
Det bekymrede ham, så Frank Warden valgte at bryde døren op.
Han kunne ikke se sin mor nogen steder inde for, men han kunne se noget andet.
Kasseapparatet stød på hvid gab, og endnu være, der var blodige slæbemærker på gulvet.
Frank Warden skyndte sig og kontakte sin kollega Art Slage, riften i Plainfield, som ankom til butikken mens uroen vuxede.
Frank kiggede sig omkring i forretningen for at se, om der var andet galt, og det var der desværre.

I stativet på væggen med skydevåben manglede der en riffel.
Nu endnu mere bekymrede for, hvad der kunne være sket med Bernice, kiggede sønden og sheriffkollegan i Kasseapparatet for at se, om der lå kviteringer, der kunne fastslå.
Hvor Norr Bernice sidst havde betjent en kunde, og det var godt, de gjorde det, for den sidste bong i Kasseapparatet, i øvrigt for at købe af Frostvæske, gjorde viset sheriffen fuldstændig klar over, hvor han skulle lede videre efter sin mor.
Men før vi følger med i halene på Frank Warden i november 1957, så skal vi lige en tur endnu længere tilbage i tiden, 40 år længere tilbage, faktisk.
Augusta Wilhelmine Lærke blev født i La Crosse i den amerikanske delstat Wisconsin i 1878.
Byen lå næsten til Mississippi-floden tæt på grænsen til Nabrostaten, Minnesota.
Augustas forældre var tyske emigranter, og Augusta havde, som det jo var meget almindeligt dengang, syv syskne.
Forældrene havde forlagt Tyskland fra Prøjsen i 1870, som en del af den store udvandring fra Europa.
Phenomenet fik senere navnet Old Lutheran Exodus.
Den gamle luteranske udvandring, sådan lidt frit oversat, fordi mange af de emigrerende tyskere var voldsomt religiøse, havde nægtet at blive en del af den præstiske kirke, som kejserne havde forsøgt at samle under et.
Og jeg nævner det, fordi de her Old Lutherans, eller gamle luteranere, var meget konservative i deres religiøs af endenskugelser.
Hver tanke og handling, som et menneske gjorde, var inficeret med søn, ment man.
Derfor fortjent det hele menneskeheden at komme i helvede.
Kun gennem en strengt reguleret livsførelse med masser af bøn kunne man gøre sig forhåbninger om at komme i himlen.
Augustas far var derfor, som du nok kan forestille dig, en valdig hård mand og krævende patriarkær i slutningen af 1800-tallet.
Han var striks, selvret færdig, dominerende og rigid i sin tankegang.
Og sådan blev Augusta også.
Ligesom sin far tvivlede hun aldrig på sin tro eller ret til at putte ud den andre.
Så det var altså det, Miljø Augusta voksede op i, og i Wisconsin var tyske og den største gruppe af emigranter i 1800-tallet.
Derfor var det heller ikke så underligt, at Augusta senere blev gift med en mand, der havde tysk baggrund, ligesom hende.
Den 4. december 1899, i en alder 21, sagde hun hjert til George Philip Gean.
Georges mor var udvandret fra Hamburg til Wisconsin, og George havde ikke haft en nem opvækst.
Mest skælsætende i hans barndom var dengang, med seppifloden flydte over sine bredere, mens han var alene hjemme.
Hans forældre og lille søster var taget ind til byen, mens han blev tilbage i huset.
Han så dem aldrig igen, de døde i de her massive åretsvømmelser, der skete den dag.
Så George voksede op som forældreløs, og da han blev 24 år gammel, var det så, at han blev gift med Augusta.
Det svære havde forholdet fra begyndelsen af trænge kog.
George, skulle det vise, så havde svært ved at blive det samme job i længere tid af gang, fordi han var alkoholiker.

Og Augusta kunne ikke fordrage, når han bræk.

I begyndelsen af ægteskabet arbejdede han bl.a. som tømre, forsikringssælger og gavre, det sådan en, der omdannede hud til leder.

Men hans misbrug og alkoholendal, som jeg koste ham, alle de job han havde.

I mellemtiden drev Augusta en mindre køkmansbutik derhjemme, og alt tyder på, at deres ægteskab var et meget ret.

Ikke fordi George tyranniserede og dominerede familien, som vi så ofte hører om især på denne her tid, men fordi Augusta gjorde.

Augusta var ekstremt hård og meget meget striks.

Og det blev ikke bedre, da det gik op for hende, at den sølle løn George Tjente stort set altid blev drukket op på byens beværdninger.

Hendes religiøse overbevisninger postede til forakten, hun kaldte George for nytteløs, og hun snærede af ham og kaldte ham Dorn, og det der var værd.

Nogle gange kom det til fysiske sammenstød, når de havde deres natlige skænerier, efter at George var kommet hjem fra en brugtur.

Og bagefter faldt Augusta ned på knæ og bad til Gud om, at George ville dø.

Det ved jeg da ikke særligt, Christendt, af hende.

Nej, det er du måske ret i.

Men selvom forholdet var kærlighedsløst, længdes hun efter at få børn.

Efter et par års turmultaisk samlev fødte hun i 1902 en søn.

En stor, robust drang, der fik navnet Henry George Gean.

Augusta stod nu med en baby og en alkoholiseret mand, der dårligt nok var i stand til at holde på et job.

Det begyndte at gå op for hende, at ægteskabet var en stor fejltagelse.

Hun skulle aldrig have giftet sig med George.

Som dybt religiøs var skælsmisse selvfølgelig ikke en mulighed.

ægteskab var forlivet, så hun sad i Saxen, og bitterheden fik hende til i stigende grad, at foragtte ikke bare George, men alle mænd.

Augustas opfattelse af verden blev mere og mere mørk.

Byen Lacrosse var lige så sønlig som Babylon i Biblen mente hun.

Kvinderne meget sig ud og gik smilende på gaden.

De kunne lige så godt være prostituerede.

Sådan tænkte hun om dem.

Da hun blev gravid med sit andet barn, håbede hun, at det denne gang blev en pige.

Men til hendes store skuffelse fødte hun i august 1906 endnu en dreng.

Han fik navnet Edward Theodore Gean.

Augusta besluttede sig for, at han i det mindste ikke skulle ende, som alle de usle mænd hun så omkring sig.

Så da Ed voksede op, var det i en overbeskyttet bubbel.

Augusta var omklamrende, og Ed blev et genert og følsomt barn, som forgoede sin mor.

Han var udfordret på flere fronter.

Blandt andet havde han et såkaldt don't owe, som fik ham til at ske lidt.

Derudover udviklede han med tiden en gevækst på tungen, som påvirket hans evne til at tale klart.

Han havde altså en talefejl.

Efter fødselen af Ed mistede George endnu en gang sit job.
Augusta så ingen anden udvej, end at George måtte blive selvstændig.
To af hendes brødre var købmænd, og der var plads til en butik mere i byen.
Så sammen åbnede de en lille butik med kød og dagligvarer.
Men det gjorde altså ikke George til en mere pligtopfyldende mand.
Augusta havde allerede overtaget kontrollen med alt i husholdningen.
Nu måtte hun også overtage driften af forretningen.
To år efter overtagelsen af butikken, stod Augusta, som ejer på papirerne, mens George Blodt var ekspedient.
Men efter nogle år solgte Augusta sin købmændsbutik Illa Cross.
Hun havde besluttet, at familien skulle være landmænd i stedet.
På det her tidspunkt var et, otte år gammelmændsbrugeren Henry Vatolle.
Altså der er ikke nogen, der siger hende imod.
Der er ikke nogen, der styrer noget her.
Hun bestemmer, hun fører det ud i livet.
Ja, og så er det som om, at George her bare synker længere og længere ned i sit alkoholmidsbrug.
Måske også i kraft af, at hun er, som hun er, ikke?
Altså så er det nemmere bare helt at give op.
Ja, og hendes foragt for mænd generelt galt det også hendes egen sønder.
Og ikke kun mænd, vil jeg lige sige.
Altså i sær også kvinder.
Ja, det er okay. Altså mennesker, alle andre mennesker.
Faktisk. Ja, folk var enormt synd i fændt hun, ikke?
Altså det var helt meget imod strid med alt det, hun havde lært.
Hun var vokset op med, ikke?
Altså virkelig vanskeligt sind, hun har haft den kvinde.
Så det var svært at være i verden, ikke?
Det må man sige.
Men det var måske også netop derfor, at det passede hende bedre at flytte ud på en afsondret gård, ikke?
Altså en gård, der var isoleret fra omverdenen i stedet for at bo i byen, som de gjorde.
Så betyder hun ikke at kigge på alle de syndige mennesker.
Nej, og hun kan også gøre sin ting uden at der så er nogen, der blander sig i det.
Præcis.
Og jeg vil sige, hvor jeg indledningsvis var ret klules, så har jeg fanget den nu.
Du har fanget, hvem det er.
Du har fortalt det om synd nummer 2.
Og ja, det er jeg spændt på at høre, fordi jeg ved faktisk ikke noget om ham.
Men med den her mor er jeg jo allerede rimelig godt med.
Ja, det er altså ret interessant.
Og normalt skal vi tale om, at en kvinde har ansvaret for, at en mand blev som han blev, men altså hun har haft en viss indflyd.
En anden del, ikke?
Historien.

Ja, det synes jeg.

Hele familien, altså også den alkoholiseret George, flyttede ud af byen til en afsidslæggende gård udenfor Plainfield i Wisconsin.

De kunne fin tjene på at dyrke ro og holde melke kvej, menede Augusta.

Og så var der også en anden bonus ved flytningen.

Og det var selvfølgelig, at hun nu kunne få børnene særligt lille æd, som hun var sådan særligt overbeskyttende overfor, væk fra den syndige by.

Huset var stort og velholdt samlinet med andre færdige bygninger i denne her færdige egen.

Huset var formet som et el og var i to etager.

Det ene holdt både en fin stue, et køkken og to soveværelser i stueetagen.

På anden sal var der yderligere fem værelser.

Der hørte også en rimelig stor lade med til gården samt et hønsehus og et skur til vægtøj og landbrugsudstyr.

Det var et isolerede sted, der brugte en familie lidt længere ned af vejen, men ellers var der næsten 10 km til den nærmeste by Plainfield.

Plainfield husede omkring 700 indbygger, og det var en lille by, og folk kendte hinanden.

Augusta nåede overhovedet til den konklusion, at Plainfield, ligesom Lacros, hvor de kom fra, var syndig.

Der var katolikerketodister og baptister, så der var god grund til at holde sig helt væk fra naboerne, menede hun, og altså ikke socialisere overhovedet.

Jeg ved, hvor hun kunne være havnet hende, hvor hun havde tænkt. Det er et godt sted, det her.

Flytningen tog hårdt på lille et. Han og storebrorne måtte ikke forlade gården eller i det hele taget omgås andre fra Augusta,

med undtagelse af, når de skulle i skole. Et klede sig egentlig fint i skolen, uden at hans indsats eller evner var noget ekstraordinært.

Med undtagelse af læsning faktisk, det var han utrolig dygtig til, og han læste mange magasiner og bøger for at slappe af.

Drengnes tilværelse var meget isoleret, og også i skolen var livet svært.

For her blev særligt et måppet meget, fordi han var indesluttet, han havde don't øje og talte utydligt.

Han forsøgte i hærtet at imitere klassekammeraternes opførsel for at blive accepteret af dem, men det lykkedes aldrig helt, og han følte sig derfor altid udenfor.

Når en relation med indjevnalderne endelig spigede, så blev det hurtigt ødelagt.

For hver gang han fortalte om en ny ven, skældte Augusta ham ud.

Hun sagde, at vedkomne kom fra en dårlig familie og at et ikke skulle blive en taber ligesom sin far.

I stedet for at dyrke venskaber blev et tvunget til at dyrke Gud og læse Bibelen sammen med sin mor.

Når han kom hjem fra skole, læste Augusta Bibel højt for ham, og advejede ham og hans bror mod sønd, druk og kvinder.

Sex var ekstremt syndigt, og hvis At skulle vise sin lojalitet over for sin mor, så skulle han få blevet jomfro for evigt.

Altså?

For evigt evigt.

For evigt evigt der.

Okay.

At skolegang sluttede efter 8. klasse.

Her efter arbejdet både han og den 3-årig ældre storebror Henry fuldtid på familiegården.

Når de ikke gjorde det, så tog de smudjobs rundt omkring i byen, og nogen havde behov for hjælp.

Et lappet tag reparererede Hein og malede Huse for folk i omkring Planefield.

Hans far George derimod lavede definitivt ikke noget.

I 1937 blev han erklæret en valid, et liv med druk, arbejdsskader, ulykker og et ulykligt ægteskab havde sat sig på hans helbred.

Han var nu 100% afhængig af sin familie.

I 1941 var omkring 25 år gammel død faren pludseligt af et hjerteanfall, 66 år gammel.

På mange måder var det en letelse, at sønderne ikke længere havde en fordrukken far, de skulle bekymre sig om at tage sig af.

Men selv uden den byrte var livet hårdt.

I alt den tid de havde boet på gården, havde de knoklet for at skaffe nok penge til at forserve familien.

De havde aldrig haft råd til selv de mest basale renoveringer og forbedringer af Huse.

Der var hverken rendende vand, inddørst, toilet eller elektricitet, selvom de snart havde boet der i 20 år.

Og udefra så Huse fællefærdigt ud.

Ed og Henry skruede endnu mere op for at arbejde for folk i byen for at få det hele til at løbe rundt.

Blandt andet fik Ed et job med noget vejbyggeri.

Hans arbejdsgiver var generelt tilfredse med hans indsats og mente, at han var en høflig ung mand, selvom han var lidt mærkelig.

Og sådan virkede det til, at flere havde det.

Borgerne i Plainfield stolede på bryderne, eksempelvis passede Ed børn for naboen.

Bryderpaget blev opfattet som pålidelig og ordentlig, men som sagt også en smule besøgnelige.

Især var Ed mærkeværdig, syntes folk, men absolut harmløs.

Men de har altså haft interaktion med lokalt samfundet.

Altså, at sønderne har i hvert fald. Hvad med morgen?

Hvor meget hun kom ud, ved jeg faktisk ikke.

Altså, men de gjorde det jo kun og fik kun lov, fordi de skulle tjene nogle penge.

Ja, der var et praktisk formål i hette. Det lyder måske heller ikke som om hun ville være supervældigt,

hvis hun kom ud og gav udtryk for sin holdning til folk nede i butikken.

Nej, altså ikke en så imødekommende type.

Hun så skævt til alle, ikke? Og synes de var beskidte.

Altså, kvinder var beskidte og mænd var uslæg.

Henry var bedre til at omgås andre.

Og efter faens død så det også ud til, at han havde held i kærlighed.

Henry begyndte nemlig at se en kvinde, men problemerne opstod hurtigt.

Hun var nemlig friskelt.

Hun havde to børn fra et tidligere ægteskab, og de begyndte at planlægge at flytte sammen.

Augusta, som predgivet for sin sønder, at verden var ond og at alle kvinder var prostituerede, var ikke tilfreds med den plan.

Men Henry var ikke påvirket af Augustas tunge, religiøse regime på samme måde som et.

Faktisk begyndte han, at kritisere sin mor, for det jerngræb hun især fastholdt hans lillebror i. Det var forkert og unaturligt, at mor og søn var bedste venner på den måde, menede Henry. Han var bekymret, men drillede også, at med det her intensive forhold han havde til deres mor. En relation som kun virkede til at være blevet mere ekstrem efter deres fares død. Man prøver at det handler ikke kun om, at hun er bekymret for, at han kommer i helvede, og at han møder en beskidt kvinde. Hun har også brug for hans arbejdskraft, hun gør ikke undvære ham. Ja, de er jo voksne på det her tidspunkt, men de er stadig hjemme og forsøger hende og arbejder på gården og tjener penge til usålingen. Tirsdag 16. maj 1944, før Henry nødde at flytte sammen med den friskildte kvinde, han var begyndt at date. Skete der noget skæbende svangret på familiegården i Plenfield? Mens Ed og Henry var sammen om at brænde noget buskags af, kom Illen pludselig ud af kontroll. Ed mistede Henry af syne på grund af de høje flammer. Ed kontaktede politiet og forklarede, at Henry var blevet væk, og da betjentene ankom til stedet for at undersøge sagen, fandt de Henry død. Til synladne af røgforgiftning. Men en efterfølgende undersøgelse af livet viste angiveligt, at han var død inden branden, og at han havde skader i hovedet. Alivæl ente dødsfaldet med at blive kategoriseret som en tragisk ulykke, og dødsårsagen var officielt kvælning ved røg. Ingen havde syneladne fantasiet til at forestille sig, at der kunne være sket en forbrydelse. Man vidste måske godt, at det var ikke lige sådan. Det var foregået. Men selvfølgelig var det en ulykke. Det beviserne tyder på, at det ikke kan være sket. Så er han faldet eller andet? Og vi ved ikke lige hvad. Så har han noget altså ikke at flytte hjemmefra? Nu var kun Augusta og Ed tilbage på gården, mor og søn. Ed havde altid selv i drømme haft et billede af Augusta som et menneske, der var større end ham, både fysisk og onligt. I overvis havde hun klaret husholdningen, opforstredde de to drejninge, taget sig af familieforretningen, og oven i købet klaret flere af de fysisk krævne arbejdsopgaver rundt om på gården. Men nu begyndte hun at skrende det. Ed besluttede sig for at gøre alt, hvad han kunne for at tage sig af sin kraftsyge mor. Og når han ikke hjælp Augusta, læste han bøger, mange af dem. De kræsede bl.a. om menneskelig anatomi, når sidsternes forbrydelser, og om hvordan man kunne røge graver og skrumpe menneskehoveder. En dag begyndte Augusta at klage over, at hun følte sig svimt og svag. Hun havde brug for at blive tilset af en læge, så Ed kørte hende til det nærmeste Wild Rose Hospital. Da de endelig kom frem, var hun så svækket, at han måtte hente en kørestol til hende, for at få hende ind på selve hospitalet. Den 29. december 1945 døde Augusta af en hjerneblødning 67 år gammel. Den soveremte Ed fik lade en gravsten, hvor der stod mor på.

Og så lukkede den nu 39 år i mand, ellers morens soveværelser stue ned, og bevaret rumne som et slags museum.

Han sømmede simpelthen vinduerne til i alle de værelser, hans mor havde brugt.

Og så flyttede han selv ind i et lille værelse ved siden af køkkenet, som han omdannede til soveværelse.

Og så brugte han ligesom kun de to ordene, resten var til ære for moren.

Sådan helt temple. Altså der var næsten kun én ting, der ville have været mere kwyber.

Det var, at han ligesom var flyttet ind i hendes seng efterfølgende.

Hvad vil jeg sige til dig, at han flyttede i hendes krop?

Nå, men det kommer vi til. Er det mere creepy en seng?

Ja.

Inden for fem år havde Ed mistet sin far, sin storebror, men vigtigst og værste alt, sin altoverskyggende dominerende mor, som han noget brugt alene sammen med på gården i et år. Nu var han for første gang i sit liv helt alene.

Og det, skulle det vise sig, var alt andet en godt for hans skryblige sind.

Naborne, som Ed en gang havde passet børn for, og nu gav en hjælpende hånd, når noget skulle fikses på gården, begyndte at bemærke, at han lukte fælt.

Og, at han helt, til synlædende helt, var holdt op med at tage vejre på sig selv rent fysisk.

Det skyldes den overvældende ensomhed, og så han var blevet ramt af efter sin mor's død.

Ed besøgte morens grav igen og igen, og han tog også tur forbi nogle af de øvrige kirkegård i lokal området.

En dag tog han en spade og et brækjern med, da han skulle besøge Augustas grav.

Han havde besluttet sig for, at grav sin mor op, og da han havde gjort det, huggede han hens hoved af.

Nej.

Det gjorde han, så han kunne tage det med hjem.

Bagefter begravet han, at det hovedløse lige er Augusta.

Ed havde en plan med det her hoved, da han kom hjem med det,

og med det forsøgte han med inspiration fra en af de bøger, han havde læst, at skrumpe det.

Han ville bevare det som et skrumpe hoved, ikke?

Han begyndte med stor interesse, at læse dødsannonser i avisen.

Når han så en dødsannonse for en kvinde på hans mor's alder, så tog han ud på den kirkegård, hun var begravet på og gravet livet op.

Ed havde nemlig fået en idé. Han ville lave et kvindekostume af hoved fra de her død kvinder, og så ville han iføre sig hoveden, så han kunne blive til sin mor.

Jeg visste ikke, at det her var en rigtig historie.

Det er... Altså, det fatter man jo ikke.

Nej.

Det er simpelthen rigtigt. Ja, det er rigtigt.

Han læste dødsannonser, og så skulle han finde nogen, der sådan alders med sit svaret til moren, men faktisk så gik han også efter sådan størrelse, fysik og sådan noget, ikke?

Ja, ja.

Nej.

Og så ville han altså lave kvindekostymer af hoveden fra de her kvinder, så han kunne iføre sig

kostymet,
og blive til sin mor.
Ej, men hvordan kan jeg helt have undgået?
Det er jo så sygt.
Og vide at Silence of the Lambs, det var baseret på en virkelige historie.
Og ikke kun den, ikke kun den, men det kommer han til jer.
Nej.
I 1991, to år efter augustas død, begyndte der at ske flere mærkelig ting i planfiredet.
To jære forsvandt. Det eneste spor efter dem var en jerke, der blev fundet tæt på et skår.
En nebo klade over, at der var en frygtlig stang fra gården, men det blev aldrig undersøgt, hvad
lukten skyldes.
Man fandt heller aldrig jererne.
Omkring 10 km fra gården lå en bar, som blev drevet af den 54-årige Mary Hogan.
Fysisk lignet Mary er et små augusta, men personlighedsmæssigt var hun hendes modstykke.
Hun var brysk og bandet og svolet og levde et udsvarende liv.
I december 1954 tog et hen til Mary's bar.
Her hang han ud og dragt sig med hende ind til lukketid.
Der var ingen andre i baren, da et træk gardinerne få.
Så fandt han sin pistol frem og skylde hende lige i panden.
Et træk lede Mary Hogan ud til sin fort pickup truck og kørte hjem med hende.
Efter Mary Hogan's forsvinden arbejde Ed med et håndværkerprojekt sammen med en lokal mand.
Elmo, som manden, fortalte Ed, at han havde hørt, at den lokale barreyer Mary på mystisk vis
var forsvundet fra sin bar, hvor der var blevet fundet blod og et tomt patronhylster på gulvet.
Ed svarede ham, hun er i mit hus lige nu.
Elmo tænkte selvfølgelig, at han lavede sjov med ham.
Ja, så det blev da ikke gjort mere ved. Han var ret åbent omkring.
Han havde også besøgene, som så ting.
Og så forklagede han det bare.
Ja, ja, ja.
Og nu nærmer vi os så den sagere indlede med.
For den 15. november 1957 tog den nu 51 år i Ed, nemlig til hovedgaden i Planfield,
hvor den 58 år i Bernice Wardens lille byggemarked lå.
Ed syntes, at Bernice lignede hans mor.
Og han havde tidligere spurgt hende, om hun ville med ham ud og stoppe rulleskøjder.
Bernice' søn, vises riffen Frank Warden, var faktisk i butikken under den udveksling.
Ed spurgt hende hver en flaske frostvæske kostede, og det fik han svar på.
Nogle kilder beskriver, at Ed, Bernice og Frank, der efter småtokket,
og at Frank Warden fortalte, at han ville være væk fra byen om lørdagen næste dag, hvor
jaksesongen gik i gang.
Ed forlod butikken igen uden at købe frostvæske.
Dagen efter, om lørdagen den 16. november 1957 tog Ed tilbage til butikken lige inden lukketid.
Da han trådte indenfor, låsde han døren bag sig, uden at Bernice bemærkede det.
Han gik op til disken og købde en flaske frostvæske, og Bernice slog beløbet ind på kasseapparatet
og tog imod betaling.

Så bad Ed om at få lov til at se en kalibertor 22-riflet, som hang på et stativ på væggen.

Bernice ragt det geværedet til ham, og han ventede der efter mod Bernice og skød hende direkte i panden.

Ej, men vi bliver også lige nødt til at sige, hvor er det vildt, at man kan gå ind i en butik, og sige, må jeg godt kigge på det der gevær, og så er det funktionsdygtigt, så kan du grøve butikken med geværet.

Ja, han har jo været hurtigt, eller været jo stadigvæk.

Der er så hovedet af patroner til stedet i butikken.

Det kan man da sikre til stedet i mange steder, ikke?

Ej, der må være noget sikkerhed nu.

Men jo, i sådan nogle mindre byer.

Men altså fuldstændig føleses forlagt bare sådan, at hun ligner min mor.

Ja, jeg skal bruge hende.

Jeg skal bruge hende.

Og ind, højlyst, lå større om og gøre det, han har tænkt sig for.

Nede nervositet, barsten, boom, boom, boom.

Ja.

Sådan der gør jeg det, ikke?

Ja.

Bagefter stjal han 41 dollars fra kassen.

Ligesom med Mary Hogan, bakeset han Bernice ud i sin Fort Pickup Truck, og kører det hjem til gården med livet.

Men det er jo også bare ren tilfælde, at der ikke er nogen, der ser noget.

Ja, ja, fuldstændig.

Da Bernice' søn Frank Warden kom hjem fra jagt ved 17. tider, når vi lade kigge forbi byggemarkedet,

undrede han så over, at forretningen var lukket, og at hans mor ikke åbnede døren, når han bankede på.

Han blev bekymret og skaffet sig, som vi ved, adgang til butikken.

Indenfor så han en blodpøl på gulvet, og noget, der lignede slæbesbord mod butikkenes bagudgang.

Han ringede til Pl. Fjord Charif, og et slag, som ankom til stedet.

Nu bemærkede Frank Warden også, at en kalibertor 20-reflekt var på sin plads i våbenstativet i butikken.

Det suden stød kasseapparatet åbent.

De tjekket kviteringerne for at se, hvad der senest var blevet købt, og en kviteringsbrang dem i øjnene.

Det sidste salt, der var blevet fortaget i butikken, var en flaske frostvæske.

Frank Warden kom med det same i tanke om, at landsbygshærningen Etgien had sport efter prisen på frostvæske.

De to charifer kører det med det samme ud til et skår, men han var ikke hjemme.

De forlød stedet igen, men kom tilbage senere.

Da de også denne gang bankede på uden at der blev åbnet, valgte en af dem at gå ind i huset alligevel.

Og her gjorde han et grusomt fund.

Bernice Warden fra Byggemarkedet hang i et reb fra en lægte i en lade, der var forbundet til huset. Hun var nøgn og hang på hovedet.

Hun var bundet ved sine angler og håndlede, og så var hun sprattet op på Langs, som man ville gøre med et råddyr, når indvoldene skal fjernes.

Desuden var hendes hovedhukket af. Det blev senere at funde i en papirs pose.

Så ham her har købt frostvæske, vi tjekker det lige ud.

Går ind i laden, der hanger Bernice på hovedet, sprattet op uden hovedet.

Selvom de havde, selvom de var der af den årsag, så havde de jo ikke forestillet sig, at det rent faktisk var det, de ville finde.

De blev traumatiseret af det her, og jeg havde næsten lyst til at sige, at det var jo ikke det værste. Det var det jo ikke.

På deres tur videre rundt i huset, åbner bare et så bizart marrigt sig, at det ikke er set før eller siden, det er min påstand.

I huset blev der fundet en stor samling, menneskekrænjer, der var lavet om til skole.

Knåler var blevet forvandlet til redskaber og pyntet genstande, og spisebordstole var polstret med menneskehud.

Nej.

Sæderne var lavet af menneskehud.

Nej.

Jo jo, og det var flot lavet med søm og håndværksmæssigt i orden.

En lampeskærm var beklædt med ansigtet fra et menneske.

At Gin havde også lavet et bælte af brystvårder og et korsett af en torsor.

Han havde så godt syet et palæberfast til en patientessnur.

Ej, prøv lige at stoppe ved det her, det er rigtigt.

Det er 100% sant, det jeg fortæller dig her.

Og det fortsætter.

Udover at møbler og tøj var lavet af lidele og hud fra mennesker, så blev der også fundet et fuldt kvindekostume, som et havde lavet til sig selv.

For at kunne blive til sin mor.

Og med kvindekostume mener jeg jo altså huden fra kvinder.

Som han kunne iføre sig for at bukke stavlig tal, at kunne kravle ind under huden på sin mor, som han selv forklagede det.

Nej.

Det var det første projekt han var begyndt på kort tid efter at have mistet hende.

Desuden fandt politiet en stor mængde afsag ud af kroppestil og knåler, der ikke var blevet lavet om til møbler eller brugskunsten nu, bl.a. nejle, øre, fire næser og kvindelige kønstil i en sko-tøjsæske fra 9 forskellige kvinder.

Ja, også Mary Hogan, barajeren, som var forsvundet 3 år tidligere, fandt man, eller i hvert fald hendes ansigt.

Det havde et gin lavet om til en maske, som han så kunne iføre sig efter behov. Det lå i en papirspose.

Hun var simpelthen udvalgt efter at hun lignede hans mor.

Ja, men han havde flere masker.

Okay.

Ja, ja.

Men altså, jeg ved ikke, om det gør en forskel på det her tidspunkt, men det var ikke alle sammen. Nogen, han havde drabt, han havde også været ude i gravlid.

Nej, korrekt.

Ja, korrekt.

Men altså, gør det en forskel? Det tror jeg ikke.

Åh, men stadig, det er så politisk.

Ja, jeg nevner lige lidt flere konkrete fund.

En skrællesband lavede menneskehud, kvindekranjer uden top, kranjer på hans senge stolper.

Altså, hun forestiller en seng med fire stolper og sådan et kranje på værk.

Bukser lavede menneskehud, flere masker lavede af ansigtshud.

Bernice Wardens hjerte i en plastikpose for en brændeovn og en ung pis kjole.

Og to kønsorganer fra piger, der blev vurderet til at have været omkring 15 år gammel.

Nej, nej, nej.

Og meget mere.

Men det, altså, hvordan har han overhovedet haft tid til at have noget arbejde?

Er gået flere år jo.

Ja, det ved jeg godt.

Han har ikke lavet andet end at sidde alene i det her fællefærdige hjem?

Han har ikke lavet andet end at arbejde på de der projekter der?

Ja, og så har han lige været ud og tjene lidt penge, ikke?

Ja, ja.

Altså, om det er nyttig eller drebet af mennesker.

Ja, ja.

Han har bare været en enspænder, der har gjort sin ting.

Dødsannonser sidde og fundet Dødsannonser ikke og kiggede på, hvad der havde været i dag.

Men prøv at du sagde, at han havde haft besøg?

Ja, altså bl.a. en dreng fra lokalområdet, ikke?

Og som havde været sådan...

Hvad er det her?

Hvad er det her?

Noget ansigtshaløk, hvor han var sådan om det var noget, han havde fået tilsendt fra krigen og sådan noget.

Altså...

Ja.

Men hvad skal man tro?

En, der har fået noget at vide eller set noget, har kunne forestille sig.

At det var sant.

At noget var sant.

At det var virkelighed.

Og mennesker forsvandt jo omkring ham også ikke?

Ja, altså, jeg er ikke sikker på at kigge på den.

Altså, min hjerte er afviser det.

Afviser, at der var en lampeskærm, lavet af et ansigt og...

Og et bælte, lavet af brystvater.

Læber på patientsnoren, stole, polstret med menneskehud.

Fordi hvordan får man at hovede den idé?

Det er jo mange år.

Så en gud, jeg kunne da egentlig også lide.

Gud, hvad med en skraldesband?

Ja.

Med en lampeskærm?

Ja.

Hvad med et kranje på min seng?

En ting af gangen.

Ja.

Nu står jeg også lige og har brystvater tilover os.

Ja.

Ja.

Hvad med at lægge en masse køntsorganer?

Altså, du siger køntsorganer, ikke?

Fordi du blev skrevet, at der blev fundet 9 vaginager.

Ja.

Altså, er det så, hvad dækker det over, ikke?

Men altså...

Jo, men der kan vi jo så hurtigt begynde at tolke på, hvorfor han synes, de var interessant.

Men det synes jeg også, at I skal tale om, fordi der er helt klart noget sexuel i det her.

Ja.

Også.

Ja.

Helt klart.

Ved vi om han var jomfru?

Han havde aldrig været sammen med en kvinde.

Og nu bliver jeg nødt til at spørge, hvad med han været sammen med sin mor?

Det tror jeg altså ikke. Men altså, det vil da ikke...

Altså, jeg er ikke noget, der vil chokke om mig, men det er der altså ikke noget over.

Nej, okay.

Der var riligt at anholde og fængse et for.

Han blev hurtigt lokaliseret og lagt i håndjern i en bekendt hus.

Her havde han spist midt og spillet brætspil, mens bekyndtene havde gjort de her frygtlige fund på hans gård.

I første omgang nægtede han at udtale sig, men langsomt fik han tunge på glæde.

Først tilstod han at have drabt Bernice Wharton, hvis lige jo altså også hank i laden.

Og Mary Hogan, barajeren, som var forsvundet under mystiske omstændigheder tilbage i 1954.

Senere fortalte Ed også alt til efterforskerne om sine natlige tur til de lokale kirkegården.

Han fortalte, at han havde været i en tålinde tilstand,

og søgte de her kirkegårde og gravede kvindelig på hans mor's allerop, for at tage dem med ham og lave genstande og kostymer ud af dem ved at bruge risinosolie.

Det havde han blandt andet også brugt til at lave masker alines ansigthud.

Betjentene fandt også ud af, at Ed havde brugt sit kvindekostume til at danse rundt i uden for at være fuldmående.

Et gin havde aldrig været sammen med en kvinde seksuelt, og han undersrede over for politiet, at han ikke havde haft sex

med nogle af de her døde kvinder, som han havde gravet op.

Det lukte de for dårligt til, fortalte han.

Men der var noget seksuelt pigerne ved at pille de døde damers hud af og tage det på.

Han var især nyske af efter på egen krop at mærke, hvordan det var at have bryster og kvindelige kønstele.

Han var fascineret af kvinder på grund af den magt de havde over mænd.

Og i hvert fald jo den magt hans mor havde haft over ham.

Ja, og der er jo noget interessant paradoxalt ved det her, fordi hun stod jo virkelig som sådan en stor lysende figure.

Og samtidig indprintede hun jo i ham, at kvinder var frygtelige, altså beskidte, løs på tråden.

De ville trække ham direkte i helvedet.

Ja, det skulle han ikke have noget at gøre med.

Så det er jo et samme surium, der har skabt ham.

Altså et samme surium er ved.

Hun har haft en flydelse på ham.

Det har jo totalt domineret.

Samtidig med, at han fra begyndelsen af var mindre og skrøbligere, havde han tale fejl.

Han havde en tale fejl.

Altså brugeren blev jo ikke på samme måde på at virke det her.

Nej, der er fuld plade på seriemurder.

Bingo ikke, han har det hele.

Ja, og han havde sikkert også, hvis vi overførte ham til nutids.

Vi sender ham lige til Danmark til en eller anden skole her.

Altså han sikkert også fået nogle diagnoser og et eller andet, da han var barn.

Som ikke blev opdagede.

Han var på en anden måde end brugeren.

Ja, ja, ja.

Og når man så kombinerer det, så når man kombinerer det med den måde, hun var på.

Altså virkelig besluttet for ham her, han skal ikke ud i verden.

Og berøres af, nej, noget beskidt over hovedet.

Så skidt det her.

Det mest beskedet for alt.

Ja, faktisk ikke.

Han er kendt, at han har været forbi forskellige kirkegaver op mod førgangen, altid om natten.

Han sagde, at han blot havde taget lige op fra 9 graver i alt.

For at være efficeret, den påstand fik efterforskerne gin til at udpar i gravene.

Og nogle af dem blev efterfølgende åbnet, så det kunne konstateres, at de ganske rigtigt var tåne.

De 700 beboere i Plainfield var i sjok.

Selvom et gin havde jeket med at have en samling af skrumpehovedet hjemme på gården.

Og selvom han altid var blevet opfattet som underligere og lokale børn troede, at hans gård var hjemmesygt,

så havde ingen i deres vildeste fantasie forestillet sig.

De redsler, der gemt sig bag hoveddøren til denne her gamle gård.

Også politiet var røstet.

Man begyndte at kigge på gamle uopklagede drabssager for at finde ud af, om et gin kunne have en forbindelse til dem.

En af de sager, som politiet begyndte at mistænke et for, var en bortførsel i 1953.

Her passede den 15-årige Evelyn Hartley børn for en familie i La Crosse, altså byen, hvor et havde brugt de første 8 år af sit liv.

Mens hun var alene hjemme med børnene blev hun kidenarbejdet.

Efterforskerne fandt spor af kamp i huset, og på vinduerne var der mærker, som om nogen havde forsøgt at ligge dem op ude fra.

Spørgsmålet var, om et havde stødt bag den uopklagede kidenabning.

Politiet fandt ud af, at han havde besøgt noget familie kun for huset og fra, på et tidspunktet for bortførselen.

Han nægte det over, at han havde noget med sagen at gøre, og politiet udsat ham for to løjdetektortests, men han bestod begge gangen.

Den 21. november 1957, en uge efter drabet på Bernice Wharton blev et gin tilsalt for drabet.

Før en rett sag kunne gå i gang, skulle han dog udsattes for en mental undersøgelse.

Psychiateren I.F. Schubert mente, at et havde en unormalt forstøjelede tilknytning til sin mor.

Han og en psykolog vurderede, at han var en sexuell psykopat, og at han havde skitofreni, og at han dermed ikke var egnet til almindelig straff.

I mænds fortsatte politiet med at gennemsege gården og undersøge alle de lokale kirkegårde.

På gårdens udendørsarjaler fandt politiet grav med knåler og guldtænder, som sandsynligvis stammet fra mænd.

Der kunne altså være tale om de her to mandlige jager, der var forsvundet 6 år tidligere i 1951.

I januar 1998 blev Atgin sendt til et psykiatriske hospital i Wapoon, Wisconsin, god 100 km fra Plainfield.

Han havde aldrig været så langt væk hjemmefra med undtales af dengang, han var til station, hvor det skulle vurderes, som han var egnet til værnepligt.

Det var han ikke, han stående øje kom i vejen. Det havde nok ellers været godt for ham at være blevet sendt væk hjemmefra dengang.

Han blev senere overflyttet til et andet psykiatriske hospital, og efter 10 år i 1968 skidte der nyt isagen.

Lære vurderede nu, at han var egnet til en rett sag, og den gik i gang i november 1968 og varet i en uge.

Så der blev simpelthen ikke afholdt en rett sag indledningsvis? Han blev bare sendt afsted?

Ja, de vurderede, at han var ikke egnet til at få svar.

Han svarer sig i retten og fortæller hvad han havde gjort, så han blev bare været tvangsindlagt? Ja.

Spadet ind simpelthen ikke, og så i 1968 var de så nej, han kan godt klare en rett sag, og den varet i en uge.

Han var tilsalt for drabet på Bernice Wharton fra byggemarkedet, som var blevet fundet hængende

ved fødderne i hans lavede, opsprettet og hovedløst.

Han blev kun tilsalt for det drab, men han er kendt også at have slået Mary Hogan i el.

Gin blev kendt skyldig, men ved en ny rett sag blev det vurderet, at han var ikke skyldig by reason of insanity, som det hedder i USA.

Altså han var sindsyg og skulle fortsætte med at være psykiatrisk patient, blev det besluttet.

En af årsagerne til, at der aldrig blev rejst tale mod, at Gin for flere drab end det på Bernice Wharton, var, at polset simpelthen ikke var i stand til at samle puslespillet på gården, så at sige.

De havde ikke haft det her nej, de havde ikke kunnet at teste, at de havde det her dele.

Hvis de havde kun det.

Ja, det er jo det.

Har de ikke gennem dem?

Så kunne de jo se, hvor mange det drevede samtidigt.

Ja, jeg tror, jeg skulle ikke have det her nej.

De kunne simpelthen ikke finde ud af, hvilke kropstele der tilhørte, hvem der blev fundet kropstele fra to kvinder og to mænd på gården, som man aldrig fandt ud af, hvem var.

Der tilkom de omkring før lige, at Gin havde gradet op fra kirkegård i området, og som jo altså ikke var blevet udsat for en forbrydelsebegåde af ham i hvert fald.

Ikke i livende livet.

Gin ventede tilbage til Wisconsin State Hospital, hvor han var en nem patient.

Han fik tiden til at gå med forskelligt håndarbejde.

Og en sygeplejerske udtalte, at hvis alle patienter var som ham, så ville deres arbejde være lidt.

Altså han var god.

Så sad han det at have lavet pap-mâché i stedet for?

Ja, alt muligt i håndarbejdet.

Ja, præcis.

Han sad allerede alt muligt i håndarbejde.

Men jeg kan godt forestille mig, at sådan noget indelukkede, der er et system, der er regler, der er nogen, der fortæller ham, hvornår han skal gøre hvad.

Ja, at det faktisk passede.

Kontroller helt fint.

Ja, der er ikke rigtig så meget at tage stilling til der.

Han har aldrig, han flyttede jo aldrig hjemmefra.

Han var en voksen, mand.

Men han nåede kun at være, han nåede at være alene med sin mor et års tid.

Og hvordan nåede han så at være alene helt uden hende før han blev fanget?

Ja, jeg gør et spørgsmål, fordi han i 1957 og hun døde i 1945.

Ja, okay, så det er mange år, han har haft til sin hobbyprojekt.

Ja.

Det er mange år.

Ja, han var en nem patient, der har med at gøre.

Andre kvindelige ansatte fortalte dog, at de følte ubehag ved ham på grund af måden, at han stigede på dem på.

Ja.

I 1964, seks år efter seneste rætsag, ansøgte han om løsladelse fra Sintsy hospitalet,

fordi han nu mente at være fuldkommen rask.

To gange blev hans ansøgning afvist.

I 1978 var 2,5 år gammel, blev han overflyttet til et nyt psykiatriske behandlingssted.

Her udviklede han med tiden både kraft og demens,
den 26. jul i 1984, 77 år gammel.

Okay.

Edward Theodore Gean, der også blev kendt som The Butcher of Plainfield,
blev begravet ved siden af sin mor og bror på Kirkegaard i Plainfield,
som han jo havde røvet 30 år tidligere, ikke?

Ja.

Altså grævet rundt i.

Ja.

Og nu ser jeg det bare, at han havde også slået brugernil.

Ja da.

Altså det var jo...

Eller også det kunne også være, at moren fik ham til det.

Ja jo, men han gjorde det.

Ja, ja.

Han gjorde det. Det var nok hans første møde.

Ja.

Men det er ikke.

Og hvorfor tror du, altså fordi han var ved at forlade ham?

For de moren bad ham om det.

For de moren bad ham om det, ja.

Jeg tror ikke, at man spurgte hende hvorfor.

Nej.

Det ønskede hun.

Ja.

Og hun var en gud for ham jo.

I tidens løb har tusinder besøgt hans grav i Plainfield

og mange hukket i begyndelsen et stykke af gravstenen for at få en souvenir med hjem.

Resten af gravstenen blev stjålet i år 2000.

Den blev et år senere fundet i Seattle 3.000 km væk og fraktet tilbage til Plainfield.

Her står den nu på et museum bag glas, så man ikke kan stikke af med den.

I 1958 blev Atkins Fort Sedan sålt på en auktion til en karnevalsejer.

Gæster kunne der efter betale 25 cents for at se den under bandret

komme og se gravrøverbilen, som Atgin brugte til at transportere sine offere rundt i.

Nu kan.

Så betalte man for at komme helt sat på.

Og siddet ind i den bil ham havde gennemt lige i.

Ja.

Man planlagde også at bort auctioneer både Atkins går over egendele 9 uger efter at han var blevet tvangselagt.

Der løb rykter om, at en lokal forretningsmand ville købe gården og lave den om til en slags

touristattraktion,
som skulle bære navnet The House of Horrors.
Men på mystisk vis brændte gården ned til grunden dagen før autionen.
Så det blev aldrig til noget?
Ej, ved du hvad? Det kan jeg godt forestille mig.
Er der nogle lokale, som har tænkt?
Næx.
Næx, næx.
Ja, nogle naboer.
Nej tak til det der.
Der er jo også nogle, der har gået og samlet souvenirs fra hans gravsten, som han selv gik og samlet souvenirs fra andre grønne.
Ja, der er du ret i.
For at fortælle den bizzarre historie om manden, der tog sin mor på?
Ja.
Og hvis det her med, at ifører sig et andet menneskes ansigt, som maske løder bekendt, så er det selvfølgelig fordi sagen om et jeans vanvids hobbyprojekt har inspireret horrorfilmen Texas Chainsaw Massacre,
hvor filmens mor, der latter face bære end maske af menneske kød, præcis som Gine gjorde.
Nå, men det er så der, mit glip er, fordi...
Har du ikke set Texas Chainsaw? Hvordan kan du ikke have set den?
Fordi.
Jeg tvar engang en veninde med i biografen for at se den, og hun har aldrig været den samme siden.
Jeg traumatiserede hende totalt, fordi jeg var sådan, det er fedt, det skal vi.
Det skal du se.
Hun vidste overhovedet ikke, hvad hun gik ind til.
Nej.
Og hun er slet ikke typen, der er til sådan noget.
Men vi er jo stadig ved at forhandle, hvad der skal til, at jeg skal se mod du skal se alle Harry Potter-filmene.
Jeg har da set Harry Potter-filmene.
Har du det?
Ja, ja.
Ja, det er matador, jeg har set.
Nå, det er matador, du er matador, ja.
Ej, hvordan kan du ikke have set Texas Chainsaw Massacre?
Men jeg har set Silence of the Lambs flere gange en dag.
Ja, et Gine har også været inspirationskilde til mange andre store gyser, klassikere, blandt andet af karakteren Norman Bates i Alfred Hitchcock, klassikeren American Psycho, interesseret på et Gine.
Ja.
Også Silence of the Lambs på dansk undskabens øjne, hvor ser jeg, hvor der er en buffalo bedre draper kvinder
for netop at lave kvindekostymer af deres hud.

Dels fordi han ønskede at være en kvinde, er inspireret af hændelserne i Plainfield.
Altså, det er nogle af de aller, aller største, som har fundet inspiration i denne her sag.
I virkeligheden.
Fordi virkeligheden er mere sindsyg, end man kan sidde og tænke.
Man kan sidde og dække det. Altså, de her store gyserskaber, de har bare været sådan...
De kan ikke selv finde på, lad mig lige finde ud af, hvad der er sket rundt om.
Som er det mest langt ude.
Som er ægte for at kunne lave fiktion, ikke?
Ja.
Ja, nogle af de aller, aller største, er bestillet på denne her sag.
Er der ikke noget, du kommentarer om ham?
Jo, det er jeg sikkert på.
Altså, du kan gå amok på nettet og finde masser.
Der findes også billeder fra huset og sådan noget.
Ja, du kan godt se.
Du kan godt få lov at se stolene.
Nej, tak.
Men jeg tænker bare, der er kommet så mange nye om Ted Bondi, Jeffery Dahmer og de her.
Og de før de blinder lidt, lige nu i hvert fald.
Ja.
Når man sidder og tænker over det.
Altså, det er jo helt vildt.
Det er jo helt, helt vildt, at det her er ægte.
Der måtte også være en masse, der har været traditionellige.
Men du er ret... Jeg tror ikke, der er noget nye.
Altså sådan kvallige nye.
Det kunne man godt lige lave.
Der må have været en masse, der har været interesseret i at undersøge ham forske i hans sind, hans hjerte.
Ja.
Og så kunne han ikke slippe udenom ham.
Han må ligesom være tekstbås-exemplet på rigtig mange...
Ja, ja.
Og det er han jo også, man kan sige.
Det her er jo en sag.
Bindingskomplekser.
Det er jo en gammel gammel sag, det her.
Og alligevel så er hans navn jo et, man kender.
Så på den måde har sag en levet videre, fordi den er så grotesk, ikke?
Ja.
Den er ikke bedre glæmt.
Nej, nej.
Jamen, jeg har behindt dit ved at næsten sige styret udenom ham, som en forhindringsbanen, fordi den er blevet forsvået mange gange.

Ja.
Jeg visste, at han ville komme på et tidspunkt.
Ja, ja, ja.
Ja.
Så, men jeg, hans foragt for kvinder samtidig med, at han havde en kæmpe fascination af kvinder, gjorde at...
Gjør det her.
Kombineret med det sind, han nu havde.
Gjorde, at han gjorde det her.
Og en voldsom dominerende, havde valgus mor.
Helt vildt, som helt uomtvistligt havde kæmpe indflydelse på ham, ikke?
Ja.
Det må man sige.
Jo, jo, jo.
Så velbekomme.
Øh, velbekomme.
Jo.
Tak.
Mora, hvornår er vi der?
Lige om lidt, min skat.
Men hvor langt er der i nu?
Jeg vil være der nu.
Der er lidt vej i nu.
Men nu tager vi hos Koldhjem et stort skridt mod at rejse lidt mere bæredygtigt.
Nu indgår der nemlig en del bæredygtigt flybrenstof i alle vores billetter.
Hvis du vil flyve mere bæredygtigt og accelerere udviklingen, kan du vælge at tilkøbe mere, når du bukker din billet.
Det smager på koldhjem.dk
Få alt til haven, det er hvor du køber din dagligvare.
Fyld vogn med frø, jord, planter, pletter, klæder og meget mere til netopriser.
Gå i haven.
Gå i netop.
Byggebranchen er ikke frem af tører, og det nye klimagrav i BR18 er ikke til diskussionen.
I Bygma-ProfDoc har vi samlet alt dokumentation til det professionelle byggeri.
Det gør det supernemt for dig at lave dokumentationen til et projekt.
Kontakt din lokale Bygma og hør mere. Vi er Bygma og vi er ikke frem af tører.
Så er det snart sommer og festivaltid. Hvem skal du se?
Jeg håber på at se Kasper, Nikolaj og selvfølgelig Camilla Louise.
Dem har jeg også savnet.
Nu kan du samles længere på en af sommerens festivaler.
Vind fem armbøm til dig og vennerne, når du køber en turvårgrøn.
Se, hvordan fordåsen. Det er ikke det samme mod en dag.
Man kan roligt sige, at den anbefaling, jeg har med, er i en helt, helt, helt, helt, helt anden boldgade.
Jeg ved heller ikke, hvordan den skulle være i samme boldgade.

Nej, der er nemlig ikke...

Og det var også derfor, at jeg siger, at der ikke skete noget før eller siden, som måler sammen med det her.

Det er så vanvittigt.

Nej, det er der bare ikke.

Det er så uvirkeligt, ikke?

Blå away over, hvor... Jeg havde ingen ide. Jeg havde ingen ide om, at han var så...

Det var så vildt.

Det var så vildt.

Nej, jeg har næsten behov for at fortælle, at jeg har jo en gang blevet jaktet af Letterface.

Ja, okay, den kommer du lige med nu.

Har jeg ikke fortalt om det?

Nej.

Altså, jeg er jo vild med sådan nogle horror houses, ikke?

Altså sådan nogle, hvor der er skuespillere i 9 og sådan noget.

Og så blev det i Danmark, hvor det på nogle måde var lige så godt som i USA.

Altså i USA går de op i det.

Der er en kunstart.

Det er så vanvittigt. Du føler jo, at du træder ind i de her historier i verden, ikke?

Ja.

Da jeg brugte i New York, brugte jeg et skrøt over for et haunted house, og det var omkring Halloween.

Så det var åbent, og der var altid kød ude foran, og jeg tænkte, hvad det er.

Jeg har aldrig været ind i snøet på det tidspunkt før.

Og så en dag var jeg kommet sent hjem.

Jeg skulle lige op og skifte, og så skulle jeg ned og mødes med nogle venner på en bar.

Det var gode tider.

Og så gik jeg forbi det her haunted house.

De var ved at lukke, og så er der sådan en mand ude foran, der er sådan...

Vil du ikke have en gratis tur?

Vil du ikke indenfor?

Red Flag, nummer 1.

Og det er det vildeste, fordi jeg er stadig i tvivl om, hvad fuck det var der skete.

Men det vildeste er, at det tænkte jeg ikke.

Pige, blondine, der kommer ind i det her haunted house alligevel.

Det var ikke med mig ind i det her forlattehus.

Og jeg var bare sådan... Jo!

Det vil jeg virkelig gerne.

Og så...

Og de var to fyre, der ligesom var sådan...

Jeg er ind, ind, skubber mig ind.

Og jeg var sådan...

Jeg har ikke ved, hvad det her er.

Jeg havde jo gerne vildte, og det kostede rigtig mange penge, og nu vil de bare give mig...

Vi lukker nu, så du kan lige være den sidste.
Og du får det gratis.
Jeg er stadig sådan...
Hvad var det egentlig, der skete?
Og hvad var det lige, du sagde ja til det?
Og så pludselig, ude af det blå, der kom en anden pi.
Altså på omkring sammen all og så mig ikke.
Og jeg var sådan...
Om det er fedt, så ville de sende os ind sammen.
Og hun var sådan...
Næh, og helt gettig ikke.
Vi holde de hånd.
Vi har aldrig talet sammen, og vi var sådan...
Øh, nu skal vi med det her horror house, og vi holde de hånd igennem det ikke.
Og det er så vildt at træde ind i det her univers af sager, som man kender, har læst.
Hørte om ikke?
Fordi de gør det på så livaktige en måde.
Altså det er så gemmeført.
Har aldrig før eller siden oplevet noget line.
Jeg får næsten adrenalin af at tænke på det, fordi det er så vildt lavet, ikke?
Altså igennem Jack The Rippers London.
Altså sådan...
I denne her bygning i New York...
Åh, jeg vil gerne, og jeg vil ikke.
Du vil gerne.
Det var så vildt.
Ja, men uden det der med, hvor de skræmmer livet af en.
Og der var ikke andre mennesker, så du får ikke den der fornemmelse af,
at der er andre...
Der kører.
Der kører, eller du går i en lang række af folk.
Du er bare alene om denne her oplevelse, ikke?
Vi går igennem, og jeg husker sådan brodestykker af de forskellige rum, ikke?
Der var en rætsal, hvor dommeren pludselig tabte hovedet.
Og alle dem, du kender, ikke?
Tæt bønne de og alle sammen, ikke?
På et tidspunkt når vi til et rum, hvor der er en eller anden skuespillere,
der er sådan, du skal ned i denne her lemm i guldved.
Og så skiller han os.
Nej.
Og så kan jeg ikke huske, om der var en, der var sådan...
Jeg blev ligesom bedt om at gemme bag noget plastik.
Noget gemmesægtigt plastik, ligesom ned i slagter.
Det var ligesom sådan en fryserum med sådan noget plastik,

der hang ned foran, hvor jeg skulle stå eller sådan noget.
Og hun blev ovenpå.
Jeg skulle ned igennem guldved.
Så jeg var alene.
Så var sådan, hvad sker der også?
Hvor længe skal jeg stå her?
Så begyndte jeg at gå videre selv.
Så var vi ligesom bare skældt af.
Det havde de gjort af en eller anden grund, ikke?
Jeg var bare sådan, what?
Altså, lad mig bare lige udforske det her.
Hvis det ikke engang var vej, jeg skulle gå eller noget.
Men tænker du, at i det her tidspunkt nu vil jeg bare gerne ud?
Altså, jeg skal også ud herfra på et eller andet tidspunkt?
Jeg ved, jeg tror ikke, jeg tænkte så langt.
Det var bare sådan, hvor skal jeg nu gå hen, ikke?
Det var så syget at komme.
Så er jeg igennem alt muligt.
Så kommer jeg ind i et rum,
hvor der sidder en familie ved et bord,
og så tager alle sammen nogle masker på,
eller siger, at de er levende eller døde eller hvad.
At det er en mand, der har genskabt sin familie om et bord,
og går forbi dem og videre ind i det næste rum.
Så står Leatherface med en motorsav.
Og hen der pin, jeg havde fuldtidsmad,
han presser hende oppe af vagen,
med den der motorsav mellem hende.
Hun skriver så vildt meget,
at jeg bare skal løbe nu.
Så jeg vender mig om og begynder at løbe,
og så løber han efter mig med den der motorsav op i luften,
der siger rum, rum.
Det var så sygt.
Og pin, jeg ved ikke, hvad der skete med hende.
Så han løber videre og efter mig ned af sådan nogle gange,
hvor alle billederne er skave.
Du er altså en familiehus.
Sådan fællefærdig et familiehus.
Og så lige pludselig sådan,
damn, der står med hård fra The Ring og sådan noget.
Så han løber efter mig, men jeg har forløbet ud,
og videre igennem det hele,
og så var det, at jeg kom ind i Jack the Ripper's London,

og sådan noget, hvor jeg håber Leatherface er væk nu-agtig.
Og så kom jeg ud, og jeg så aldrig pinningen.
Det gik jeg over på barn.
Dumb, dumb, dumb.
Tjekker du at vi er så næste dag?
Nej.
Jeg ved ikke, om hun var en del af det.
Nej, jeg ved ikke, om hun overlede.
Jeg har ikke hørt om nogen, der forsvandt i et horrorhouse.
Nej.
Det må jeg da leve dig at sige.
Nej, som sådan, der blev andre end dig, at hun var dig.
Nej.
Jeg så hen ikke ud foran, hvilket var underligt.
Ja.
Fordi vi var gået ind sammen.
Prøv lige at tænke på, hvilket drømmedjob det her er for sådan en,
der godt kan lide at skramme kvinder,
og godt kan lide at have magten,
og have nogle...
Så kan de udleve det til at gøre det i virkeladen.
Ja, det er rigtig nok.
Ikke.
Men mindre, at hun aldrig dukket op igen hende der.
Men mindre, at de der mand bare var sådan,
lad os lige finde to.
Altså, du slår på ud.
Du er lige dumme, vi er lige...
Ja, jeg løber væk fra manden,
med ansikshud på maske,
og fucking motorsav.
Der løber efter mig.
Det er simpelthen så langt.
Det er så langt.
Hvor hun skrej så højt.
Altså, hvad vil hun køre?
Hun er død og skrejk.
Du er bare sikker på, at hun er død.
Hun er blevet mørtet i The Horror House.
Det er jo også et rigtig godt gænningsstrød, ikke?
Det er det.
Cover op, der vinder ud.
Du kan bare lage hende, der reagerer på nogle skriere.
Lage hende bag efter.

Hvis hun kan gange røde op efter dig.
Nej.
Hun skulle spille.
Ja.
Hvad er lukten der?
Nå, det er en del af oplevelsen.
Det her er en...
Ja.
Det er en 4D oplevelse,
og der er noget, der hedder det.
Jeg tænker nogle gange på det,
fordi jeg er stadig lidt...
Hvad var det, der skete?
Var hun en del af det?
Hvorfor vil de have mig ind gratis?
De kunne bare lukke og slukke.
Jeg føler mig overbevist om,
at det ikke var mening,
at du skulle være sluppet ud af det der.
Det siger din hjern.
Ja, det siger min hjern.
Nå, men så tog jeg på bar,
og til mit væt og sådan...
Nå, jeg kommer lige lidt for sent,
fordi jeg lige er blevet jaktet og ladt og facet.
Alén.
Alén.
Du er også der for at lave det i Tivoli nu.
Du ved, jeg hjer faktisk,
efter en præcis samme oplevelse.
Det kan aldrig blive lige så autentisk for mig.
Men du er altså...
Jeg er en thrill-seeker, ikke?
Men nu, når de har noget i Tivoli,
Spøgelseshus i Tivoli,
har jeg så noget at tage.
Tror du, at han spiller leatherface?
Han har skridt beskytter på.
Nå, fordi hvad hvis man er fail-typen?
Nå, men det kan du ikke styre.
Nej, det ved jeg da godt.
Hvad skal du styre?
Det må du ikke.
Men vi er uden for lukketid nu,

og han hjærer dig ikke engang i sit eget univers.
Han hjærer dig ind gennem Jack The Ripper London.
Så reglerne er brudt.
Så jeg håber, han havde skridt beskytter på.
Ah, Gud.
Det var så syret.
Det var så syret.
Og jeg var sådan...
Jeg ved ikke, hvad jeg lavede i det fucking hus alene.
Nej, men du overlevede.
Jeg klarede dem.
Nå.
Det var den mildeste, mest autentiske oplevelse.
Nogen siden.
Og jeg tror aldrig, at forhånden er lige så god.
Det gør du ikke.
Nej.
Jeg har kun prøvet sådan en zombie apocalypse i Disney World.
En gang.
Ja.
Det ved jeg da også meget fedt.
Ej, altså...
Jeg vil lige sige, hvis folk ikke har set The Last of Us,
så skal de komme i gang.
Ja.
Og kæft, den er god, mand.
Ja, den er rigtig god.
Speaking of Zombies.
Nå.
Det er ikke...
The Last of Us er ikke min anbefaling.
Og lige meget, hvor god den her er,
så bliver den lidt tam nu,
fordi anbefalingen burde være opsydt.
Og horrorhouse.
Du besøgte det.
Ja.
Ej, du ved, jeg undersøger fandme lige,
om det eksisterer ned i stedet.
At det samleskaber.
Så skal du vente til Halloween, ikke?
Jo, jo.
Men det er det vildeste.
Ja.

Nå.

Nå.

Jeg skal have dig med på vognen
til at lytte til en podcast,
der hedder Bone Valley.

Jeg er selv kun halvvejs full disclosure,
men jeg ved aldrig nu,
at det er noget helt særligt det her.
Helt kort.

Og uden spoiler,
selvom det vil lydes om om,
jeg spoiler for vildt,
så i 1987 i Florida,
der forsvandt 18 år i Michelle Scofield,
på vej hjem fra arbejde.
Hun blev fundet, drabt af afskildelig knivstik,
og kastet i et afsidelse vandhul.

Og efter noget tid,
så blev hendes mand,
Leo Scofield, dømt for drabet.

Han fik livstid,
og han sidder stadig i fængsel i dag.
Og det tilsvares for,
at der er en anden mand,
der har tilstået.

Der er en mand,
som en der kan forbindes til drabet.
Vi snakker noget tekniske bevisere,
fingeraftryk og sådan nogle ting.
Hvordan det altså hænger sammen,
og alle detaljerne om sagen,
det skal man høre bogenværlig for at finde ud af.
Det er amerikanske rætssystem,
når det er aller,

aller, aller værsten.

Vi er også i Florida.

Så det burde bare være
en advarsels trækant,
der kommer på ting,
når det er noget, der sker.
Den er ikke lavet af en her,
hvem som helst bogenværlig er lavet,
er Gilbert King,
som også er forfatteren til den

Pulitzer prisevindende bog Devil in the Grove,
som var afgørende i at få fire sorte mænd,
benoget efter, at det viser,
at de ikke havde begået den voldtæg mod en,
den hvide kvinde,
som de var dømt for at have voldtaget.

Så vi er ude i et emne,
der jo optager mig meget,
som er det her med alt, alt, alt for mange.
Wrongful convictions i USA.

Ja, ja, ja, ja.

Og den hedder Bone Valley.

Det er en podcast,
og du skal have fat i den,
der hvor du lytter til den slags.

Wow.

Vi er ude i en 7-8 afsnit,
god en teamsvejighed,
så det er en investering,
som vi piste af.

Hvorfor vil den piste mig af?

Fordi det er så langt.

Nå, piste mig for dem ud.

Ja, systemet er i stykker.

Det er det bare,
hele systemet med,
det her med,
at deres anklager
og mennesker på høje poster,
de skal vælges.

Så sker der altså nogle ting
i den her efterstreben,
for det her embedet,
som gør,
at de pisse lige glad med,
om de har fat i den rigtige,
om de gør tingene ordentligt,
de skal bare vælges igen og igen.

Ja, maktkompere,

sådan er det.

Det gør det.

Bon Valley,
skal du høre.

Tak for den.

Ja.
Nu skal vi ud og mørke,
og ind i lyset.
Det skal jeg lige ryste af mig,
et gin.
Jeg har lyst til at sætte
Texas Chains on Massacre nu.
Ja, det har jeg ikke.
Det skal du.
Ja, det bliver jeg bare ikke lige...
Der er jo en klassikeren,
fra 1973,
den er brændt lige,
siden da,
er der blevet lavet andre.
Har du set dem alle sammen?
Det har jeg.
Og det er ikke så længe siden,
faktisk, at der kom,
et nyeste skud på stammen,
kom på Netflix.
Der er en Netflix-film,
sådan en Texas Chains on Massacre nummer 1 eller andet, ikke?
Ja.
Hvor de virkelig går tæt, ikke?
Altså, det begynder der at blive sådan,
Hollywood,
går og arktigt,
men altså,
stadig meget underholdende.
Ja.
Men altså, klassikeren.
Hvor er vi forskellige?
Fra 1973.
Ja.
Det kunne du godt være,
du kunne finde den interessem.
Ja, vi må lige se.
Nu er vi på vej ind i foråret,
og lyset,
og alt muligt.
Så jeg tænker, jeg lige kan få...
Ikke mere ansigtsud til dig.
Nej, jeg kan få en deadline,

som hedder også noget oktober.

Så skal jeg se den,
eller et eller andet.

Oh.

Ja.

Det kan vi godt se.

Når mørket begynder igen.

Til efteråret.

Ja.

Skal du se Texas Chains on Massacre?

Der har vi en date der.

Ja.

Ja.

Men for nu.

Før nu.

Ud i lyset.

Ja.

Sol og sommer.

Og så er vi tilbage igen.

Næste uge.

Mm.

Med en ny sag,
og en ny anbefaling.

Ja.

Lad os sige den.

Der høres vi med igen.

Det gør vi.

Hej.

Hej.

Hej.

Hej.